

Do PL Červený Dvůr jsem nastoupil před měsícem. Jsem závislý na alkoholu. Alkohol jsem začal ve větší míře pít při studiu na vysoké škole. Začalo to samozřejmě spojením se zábavou a jak se říká, v té době to byl dobrý sluha. Postupem času a nepřerušným spojenectvím s alkoholickými nápoji v restauračních zařízeních jsem se propracoval k závislosti. Alkoholem jsem se odpoutával od reality a v zátěžových situacích obzvláště. V podnapilém stavu jsem přijel do této léčebny, na první léčbu ve svém životě. Zažil jsem původní (jeden měsíc) a nový systém v léčbě a byl u 30. sjezdu abstinujících, který se konal dne 6.9.2019. Mohl jsem být tedy u dvou výrazných událostí, které proběhly v Červeném Dvoře v době mé léčby.

Sjezd abstinujících začal od devíti hodin. Na tuto akci si pacienti mohou pozvat své příbuzné a jiné blízké, pro které je připraven oběd, večeře a jiné občerstvení a pohoštění. O zákazu užívání návykových látek je zbytečné se zmiňovat. To, co zde teklo proudem, byla v neomezeném množství malinová limonáda. Okolo desáté hodiny se na jednotlivé pavilony (A, B a C) dostavily bývalí pacienti-abstinenti, současní pacienti a terapeuti. Z tohoto setkání mi chvílemi naskakovala husí kůže. Mezi nejvyhlášenější terapeuty ČD patří bezpochyby pan Phdr. Dejmek, který dlouhou dobu působil v armádě naší republiky, což se promítlo do jeho terapeutické strategie. Na jeho hlavu se za roky působnosti snesla řada protestů a nevole ze strany pacientů, v záležitosti jeho militantního terapeutického přístupu a zároveň, a to je důležité, i velká řada uznání a díky a velká část bývalých a vyléčených pacientů na něj nenechá dopustit a jsou doživotně vděční. Nedovolím si opomenout velkou práci ostatních terapeutů a terapeutek, kterým určitě patří velký dík. Pan Phdr. Dejmek patří k výrazným osobám tohoto zařízení a ne jednou jsem od bývalých pacientů-abstinentů slyšel slova...pan Dejmek mě z toho dostal, nebýt pana Dejmků tak bych se závislosti na alkoholu nebo drogách nezbavil. Každý člověk i pacient je originál a na každého platí určitý recept, jak se zbavit závislosti. Setkání Phdr. Dejmků s bývalými pacienty-abstinenty, ať už byla závislost jakákoliv, byla důkazem statečnosti jednotlivých lidí a jeho práce na poli terapeutickém (pozn. a jiných vynikajících terapeutů). Byli to úžasné chvíle vzpomínání, teď už s úsměvem a někdy slzou v oku, na chvíle boje nejen s Phdr. Dejmkem, ale i vlastního boje se závislostí. Říká se, že závislosti se člověk zbaví, až se za ním zavře víko od rakve. Souhlasím, ale zmiňované chvíle pro mě byly jasným impulsem o velkém životním vítězství za běžného života a o tom, že to opravdu jde.

Příběhy účastníků byli doprovázeny potleskem, oceňujícím jejich životní výhru, kořeněné úsměvnými historkami jejich vlastního příběhu. Je to opravdu síla, když slyšíte, příběhy lidí, kteří se kolikrát z hrůzné závislosti dostali a abstinují. Někteří dva roky, někteří pět let, někteří osmnáct a jeden pán dokonce padesát dva let, ať už má závislost svůj původ kdekoliv.

Byl zde připraven program i pro ty nejmenší jako např. nafukovací hrad, jízda s doprovodem na koni a pro dospělé se peklo prase a připravené byly i grilovací klobásky po večeři. Využil jsem možnosti oslovit kohokoliv mezi abstinujícími a čerpal z jejich vlastních příběhů, kdy se kolikrát dostavovala "husina" v pořadí druhá. Ve velkém stanu pak zástupy lidí (po jednom) dostali diplom z rukou pana primáře Mudr. Dvořáčka, diplom abstinenta bez ohledu na délku abstinence, kdy se ve velkém stanu potkali abstinující např. dva měsíce, jako lidé abstinující třicet let a to za velkého potlesku. Před stanem jsem potkal peer konzultanta Červeného Dvora, pana Oldu Bažanta, který se dostal z nejjedné závislosti a všem pacientům vlévá dožil energii svým životním příběhem, tím, jak bojoval a žil dál (např. vykonal pouť, pěšky do Santiaga de Compostela, kde jsou ostatky sv. Jakuba) a tím, že je. Řekl mi...vidíš tu spoustu lidí? A pak že to nejde (směv)... V podvečerních hodinách bylo připravené kulturní vystoupení současných pacientů ČD na pavilonu C, které si nenechal ujít ani ministr zdravotnictví pan Vojtěch a poctil tak léčebnu svou návštěvou. Večer byl v duchu Oldřicha Nového, který zařídila svým koncertováním sinkopická skupina Blue Star. Pěkná tečka, završená ohňostrojem. Vzpomínám na slova bývalého pacienta... Červený Dvůr není všemocný, ale pokud budeš spolupracovat, oni tě navedou a ukáží ti směr, jako vzpomínám na slova mého kolegy pacienta, který mi řekl anglické přísloví: Pomoz si sám a Pán Bůh ti pomůže.

Ing. V. R. 44 let.